

Bầm ơi

(Trích)

Ai về thăm mẹ quê ta
Chiều nay có đưa con xa nhớ thăm...

Bầm ơi có rét không bầm ?
Heo heo gió núi, lâm thâm mưa phùn
Bầm ra ruộng cấy bầm run
Chân lội dưới bùn, tay cấy mạ non

Mạ non bầm cấy mấy đon
Ruột gan bầm lại thương con mấy lần.
Mưa phùn ướt áo tú thân
Mưa bao nhiêu hạt, thương bầm bấy nhiêu !

Bầm ơi, sớm sớm chiều chiều
Thương con, bầm chớ lo nhiều bầm nghe !
Con đi trăm núi ngàn khe
Chưa bằng muôn nỗi tái tê lòng bầm
Con đi đánh giặc mười năm
Chưa bằng khó nhọc đời bầm sáu mươi.

Con ra tiền tuyến xa xôi
Yêu bầm yêu nước, cả đời mẹ hiền.

TỐ HỮU

- **Đon** : bó (dùng trong các trường hợp : đon mạ, đon lúa, đon củi).
- **Khe** : đường nước chảy hẹp giữa hai vách núi hoặc sườn dốc.

1. Điều gì gọi cho anh chiến sĩ nhớ tới mẹ ? Anh nhớ hình ảnh nào của mẹ ?
2. Tìm những hình ảnh so sánh thể hiện tình cảm mẹ con thấm thiết, sâu nặng.
3. Anh chiến sĩ đã dùng cách nói như thế nào để làm yên lòng mẹ ?
4. Qua lời tâm tình của anh chiến sĩ, em nghĩ gì về người mẹ của anh ?
5. Học thuộc lòng bài thơ.